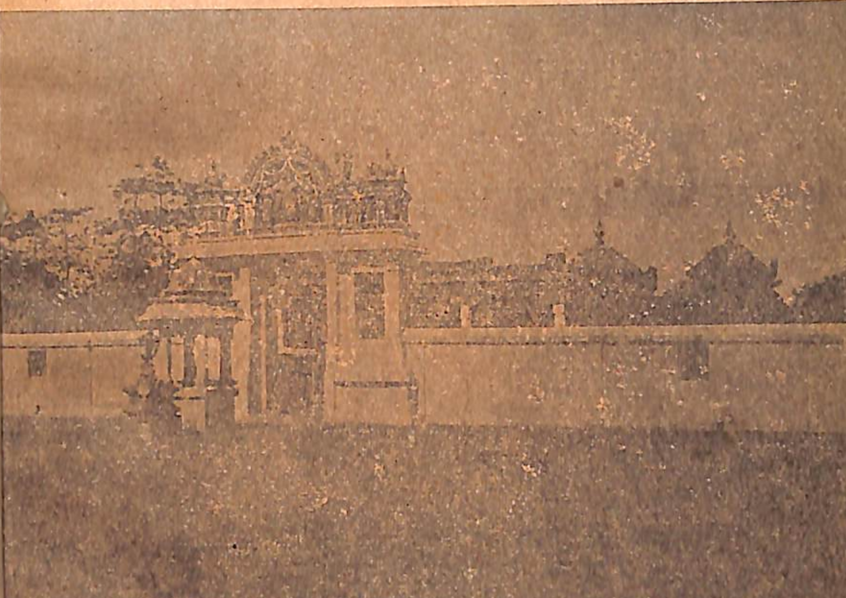
வெளியீடு எண் 42.

ஆச்சாள்புரத் தலவரலாறு

கோயில் தோற்றம்.

தருமபுர ஆதீனம்.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆச்சாள்புரத் தலவரலாறு

(திருநல்லூர்ப்பெருமணம்) 411

இஃது

இவ்வாலய பரம்பரைத் தருமகர்த்தா

தருமபுர ஆதீன

24-வது மகாசந்நிதானம்

ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ சண்முகதேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய

சுவாமிகளின்

திருவுள்ளத்தின்படி

ஆச்சாள்புரம்

[illegible]வலோகத்தியாகராஜ சுவாமி தேவஸ்தானத்தில்

வெளியிடப்பெற்றது

1943

[விலை அணா 2.

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் தருமபுர ஆதீனம்
24-வது மகாசந்நிதானம்
ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ சண்முகதேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகள்

முதற்பதிப்பு 300 பிரதிகள் 1941.
இரண்டாம் பதிப்பு 1000 பிரதிகள் 1943.

பொருளடக்கம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆச்சாள்புரத் தலவரலாறு

1. தலமும் இருப்பிடமும்

அகனமர்ந்த அன்பினராய் அறுபகைசெற்று ஐம்புலனும் அடக்கிய ஞானப்புகலுடையோர்தம் உள்ளப் புண்டரிகத் துள்ளிருக்கும் புராணனாகிய இறைவன், காணாத அருவினுக்கும் உருவினுக்கும் காரணமாய் நிகழ்குறியாம் சிவலிங்கம் முதலாகிய திருமேனிகளிடத்து எழுந்தருளியிருந்து, பூ கைக் கொண்டு தன் பொன்னடி போற்றியும், நாக்கைக் கொண்டு தன் நாமம் நவிற்றியும் வழிபாடுசெய்யும் ஆன்மாக்களுக்குப் பந்தம் அறுத்து அந்தமில் இன்பத்து அழியாவீட்டினை அளித்து, அருள்பாலிக்கும் தலங்கள் எண்ணில. அவைகளுள் சோணாட்டில் கொள்ளிட நதிக்குத் தென்பால் விளங்குவன வற்றுள் ஆச்சாள்புரம் என்பதும் ஒன்று.

தஞ்சை ஜில்லா சீகாழி தாலுக்காவில், மாயூர மிருந்து சென்னைக்குச் செல்லும் புகைவண்டிப் பாதையிலுள்ள கொள்ளிடம் என்னும் புகை வண்டி நிலையத்திலிருந்து கிழக்கே 3 கல் தொலைவி லிருக்கிறது. மட்சாலை வழியாகச் செல்லலாம். வண்டி வசதிகளும் உண்டு.

2. தலப்பெயர்கள்

சிவலோகம், நல்லூர், திருமணவை, முத்திபுரம், ஆச்சாள்புரம் எனப் பலபெயர்கள் இத்தலத்துக்கு வழங்கப்படுகின்றன.

சிவலோகம்:- வசிட்டர் முதலிய முனிவர் கட்குச் சிவலோகம் காட்டியருளியதால் இத்தலத்திற்கு இப்பெயர் வந்தது.

நல்லூர்:- ஆதியில் பிரமதேவன் பல தலங்களையும் வணங்கிக்கொண்டு சீகாழிக்குப் போகுங்கால் இத்தலத்தில் உள்ள மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் முதலியவற்றின் சிறப்புக்களையும் செழிப்பான பலவளங்களையும் கண்டு 'இஃது ஓர் நல்லூர் ஆகும்' என்றமையால் இப்பெயர் வந்தது.

மணவை-முத்திபுரம்:- சைவ சமய முதற் குரவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பெருமான், தமது திருமணத்தில் தம் மனைவியரோடும் அடியார்களோடும் பரிசனங்கள் புடைசூழ எழுந்தருளி, இறைவனருளால் தோன்றிய சோதியிற் கலந்து முத்தி எய்தினமையின் மணவை, முத்திபுரம் என்னும் பெயர்களும் வழங்கலாயின.

ஆச்சாள்புரம்:- ஆயாள்புரம், ஆச்சாள்புரம் என மருவியது. திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளது திருமணகாலத்தில் அம்மையார் பேதமின்றி

யாவர்க்கும் திருவெண்ணீறு அளித்து, சோதியுட் புகுவித்த தலமாதலின் இப்பெயர் பெற்றது. (ஆயாள்=அம்மையார். புரம்=ஊர்.)

3. கோயிலமைப்பு

ஆலயம் ஊருக்கு நடுவில் இரண்டு பிராகாரங் களுடன் விளங்குகிறது. உயர்ந்தமதில்களால் சூழப் பெற்றது. முன்புறத்தில் இராஜகோபுரத்தோடு கூடிய வாயில் அழகு செய்கிறது. சுவாமியும், அம்மனும் கிழக்கு முகமாக எழுந்தருளியிருந்து காட்சி யளிக்கின்றார்கள். வெளிப்பிராகாரத்தி லுள்ள நூற்றுக்கால் மண்டபத்தில் திருஞான சம்பந்தர் தோத்திரபூரணி அம்மையாரோடு தனிக் கோயிலாக விளங்குகின்றார். பக்கத்தில் சனீஸ்வரர் பிரதிட்டை செய்யப்பட்டிருக்கின்றார். இம்மண்ட பத்திற்குத் தென்பால் காரியாலயம் இருக்கிறது.

வெளிப்பிராகாரத்தில் தென்கிழக்கில் மடைப் பள்ளி இருக்கிறது. தென்மேற்கில் மாவடிவிநாய கரும், மேற்கில் முருகக்கடவுளும் எழுந்தளி யிருக் கின்றார்கள். வடமேற்கில் அம்மையார் ஆலயமும், வடகிழக்கில் யாகசாலையும் விளங்குகின்றன.

உட்பிராகாரத்தில் தெற்குத் திருமாளிகைப் பத்தியில் அறுபான்மும்மை நாயன்மார்கள் காட்சி யளிக்கின்றார்கள். மேலைத் திருமாளிகைப்பத்தியில்

சோமாஸ்கந்தர், இலக்குமி, விநாயகர், முருகன், சந்திரசேகரர் முதலாகிய உற்சவமூர்த்திகள் எழுந்தருளி இருக்கின்றனர். வடக்குத் திருமாளிகைப் பத்தியில் பூகைலாச நாதர், நாக நாதர், சுந்தரேசுவரர், விசுவநாதர், மாதுருபூதேஸ்வரர் ஆகியோர் பிரதிட்டை செய்யப்பட்டிருக்கின்றனர். துர்க்கையும் அப்பிராகாரத்திலேயே விளங்குகின்றாள்.

சுவாமிக்கு முன்னுள்ள மகாமண்டபத்தில் வடபால் பள்ளியறையும், சபையும் இருக்கின்றன. கீழ்பால் சூரியன், பைரவர், அப்பர், சுந்தரர், சம்பந்தர், சந்திரன் ஆகியோர்கள் பிரதிட்டை செய்யப்பட்டிருக்கின்றனர்.

4. மூர்த்திகள்

இறைவன் திருநாமம் சிவலோகத்தியாகர். இறைவி திருநாமம் திருவெண்ணீற்றுமை யம்மை.

சிவலோகத்தியாகர்:- வசிட்டர், விசுவாமித்திரர், துருவாசர் முதலிய நாற்பத்தெண்ணாயிர முனிவர்களுக்குச் சிவலோகக் காட்டிசியளித்தமையின் "சிவலோகத் தியாகர்" எனத் திருநாமம் பெற்று விளங்குகின்றார்.

திருவெண்ணீற்றுமை:- திருஞானசம்பந்தப் பெருமான் மணமகளோடும் அடியார்களோடும்

சோதி ஆலயத்துள் புக்கபோது மணமக்களிரு வர்க்கும் மற்றவர்க்கும் திருவெண்ணீறு அளித் தமையால் "திருவெண்ணீற்றுமை" என்ற பெயர் அம்மையாருக்கு வழங்கி வருகின்றது.

5. தலப்பெருமை

வசிட்டர் முதலாகிய முனிவர்களுக்குச் சிவ லோகக்காட்சி யளித்தது, முருகப்பெருமான் பூசித்து வழிபட்டது, மாந்தாதா என்னும் அர சனல் திருப்பணி செய்யப்பட்டுத் திருவிழாவும் நடத்தப்பட்டது, திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளது திருமணத்தில் யாவருக்கும் ஒருசேர முத்தியளித் தது, மேலும் அருட்சோதிக்கு ஒளியும் தண்மையும் உண்டெனை அறியாது அக்னியாம் என்று அஞ்சி யோடிய அபக்குவர்களையுங்கூட நந்தி பெருமானல் மறித்து * வரச் செய்து சோதியுட் புகுவித்து அருள்புரிந்தது ஆகிய பல பெருமைகளையுடையது.

6. புராணவரலாறு

சிவலோகக் காட்சி அளித்தது:- முன்னொரு நாள் வசிட்டர், பராசரர், பிருகு, சமதக்னி, விசுவாமித்திரர், அத்திரி, துருவாசர் முதலிய

---

* இதற்கடையாளமாக நந்தி வெருட்டி, நந்திமடு என்ற பெயர்களுடைய இடமும், மடுவும் இருக்கின்றன.

மாபெரும் இருடிகள் யாவரும் ஒன்றுகூடி நீறு பூசி அக்கமணிக் கலன்கள் அணிந்து, ஐம்புலனடக்கி, அஞ்செழுத்தோதி, பதினையிர வருடங்கள் கடுந்தவம் புரிந்தார்கள். தவத்தின் உறுதியினைக் கண்ட இறைவன் கருணையோடு உமாசமேதராய் இடபாரூடராய்க் காட்சி அளித்து "உங்கள் விருப்பம் யாது? கூறும்" என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினர்.

காட்சியினைக் கண்ட முனிவர்கள் ஆனந்த பரவசராய் வீழ்ந்து வணங்கி "கடல் விட முண்ட கருணை மூர்த்தியே! புண்ணிய முதலே! சிவலோகத்தைக் காணவேண்டும் என்னும் அவா மிக்குடையோம். அதனைக் காட்டி அருள்பாலித்தல் வேண்டும்" என்று கூற, "அவ்வாருயின் நீங்கள் நல்லூருக்கு வாருங்கள் அங்கு அதனைக் காட்டுவோம்" என அருள்செய்தான் ஈசன். உடனே முனிவர்கள் அங்கு நின்றும் புறப்பட்டுப் பல தலங்களையும் வணங்கிக் கொண்டு இங்கு வந்தார்கள். பஞ்சாக்கர தீர்த்தத்தில் நீராடி, சிவலோகங் காணும் பெரும்பேறடைந்தோம் என்ற உணர்வு மீதுர ஆலயத்துட் சென்று இறைவனை வணங்கினர்கள். அவர்கள் முன்னே சிவலோகம் தோன்றியது. விம்மிதமுற்ருர்கள். அக்காட்சியைக் காணத்தொடங்கினர்கள்.

நான்முக னிருக்கையும், நாரணன் பதவியும், திசைகாப்பாளர் இடங்களும், உருத்திரர் உருத்திர

மகளிர்களுடன் நெருங்கி இருக்கும் இடமும் கண்டார்கள். சரியையாதி நாற்பாதங்களையும் அனுட்டித்துப் பேறுபெற்றோர்கள் அமர்ந்திடு மிடமும், அறவோர்கள் இருக்குமிடமும், மாதவர்கள் வாழ்ந்திடுமிடமும், பாரிடத் தலைவர்கள் சூழ்ந்திடுமிடமும் சென்று சென்று கண்டு அஞ்சலி செய்தார்கள். இறுதியாக இறைவன் திருமுன்னர்ச் சார்ந்தார்கள். அங்கு கின்னரர், சித்தர், தவத்தோர் முதலியோர்கள் சூழ, பிரமனும் மாலும் குறையிரப்ப, இந்திராதியோர் தத்தமக்குரிய ஆலவட்டம் வீசதல், கண்ணாடி காட்டுதல் முதலிய தொழில்களைச் செய்ய, வாணாசுரன் குடமுழா முழக்க, உலகம் யாவையும் ஒருகணத்தி லழித்து மறுகணத்திலாக்கும் வலியுடைய குறட்பூதங்கள் பாடுதல் ஆடுதல் புரிய, வேண்டுவார்க்கு வேண்டியன அளித்து முருகனுடனும், அம்மையாருடனும் நவமணி மண்டபத்திடையே அரியணைமிசை வீற்றிருக்கும் கருணாமூர்த்தியாகிய பேரிறைவனை மெய் புளகம் போர்ப்பக் கண்டார்கள். வீழ்ந்து பணிந்தார்கள். அப்போது சிவலோகக் காட்சி மறைந்தது. முன்னிருந்தவாறே இறைவன் ஆலயத்திலெழுந்தருளி இருந்தான்.

முன்னைய காட்சியையும், பின்னைய காட்சியையும் கண்டுதரிசித்த முனிவர்கள் இறைவன் திருவருளையும், அவர் தமக்கு எளிவந்து காட்சியளித்த கருணையினையும் நினைந்து நினைந்து வியந்தார்கள்.

பலவாருகத் தோத்திரம் செய்தார்கள். சிலநாள் இத்தலத்தில் தங்கித் தத்தம் பெயரால் தீர்த்தங்கள் உண்டாக்கி, இறைவழிபாடியற்றி இத்தலத்தை அரிதனகன்று தங்கள் இருப்பிடமாகிய தபோவனத்தை யடைந்தார்கள்.

முருகன்:- தேவர்கள் புடைசூழ, இறைவன் கொலுவீற்றிருக்குங்கால் சூரனதுடலம் பிளந்திட விடுத்த சுடரிலை நெடுவேல் வீரன் முருகப்பிரான் இறைவனை வணங்கி "எந்தாய்! தேவரீரிடத்தில் ஒன்று கேட்டுத்தெரிந்துகொள்ள அவாவுகின்றேன்" என, இறைவரும் ஆணை தந்தனர்.

முருகன் "பூவுலகத்தில் சிவலோகத்தையளிப்பதும், தீர்த்த மகிமையுள்ளதும், புண்ணியந்தனை வளர்ப்பதும், அருந்தவர்களும் வானோர்களும் பணிய நீ யென்றும் மகிழ்ந்திருப்பதுமான தலம் ஒன்று உரைத்தருளவேண்டும்" என்றனன். திருச்செவியேற்ற இறைவனும் உவகை மிக்கு உமையவள் முகத்தை நோக்க, அம்மையாரும் புன்முறுவலித்தனள். பின்னர் இறைவன் 'முருக! மேருவின் தென்பால் சோணாட்டில் சீகாழிக்கு வடக்கே ஓர் தலமிருக்கின்றது. அதன் பெயர் சிவலோகம். வானோர்களும், சித்தர்களும், முனிவர்களும் நம்மை வணங்குதற்காக அங்கு நாடோறும் செல்லுகிறார்கள். அங்கு நமது முன் பஞ்சாக்கரதீர்த்தம் இருக்கின்றது' என அருளிச்செய்தார். இதனைக் கேட்ட

முருகன் இறைவனிடம் விடைபெற்று இத்தலத்து வந்து பஞ்சாக்கர தீர்த்தத்திற் படிந்து இறைவனைப் பூசித்துத் திருமுன் நின்றான். "பெருமறையின் முழுமுதலே! சிற்பரமாய் இலங்கி ஓங்கும் பேரொளியே! அருள்வடிவே! சீர்கொண்ட தனிப் பொருளே! சிவலோகத்தியாகா போற்றி" எனப் பலவாறாகத் துதித்து அருள் பெற்றான்.

மாந்தாதா:- இவன் அயோத்தி நகரத்து அரசன். சூரியகுலத்தவன். ஒருநாள் தமது குருவான வசிட்டமுனிவர் சிவகதையினைக் கூறி வருங்கால் இத்தலப் பெருமையினையும் கூறக்கேட்டு மகிழ்ச்சியுடன் வணங்கி, "தமியேன் சிவலோகம் சென்று பஞ்சாக்கர தீர்த்தத்திற் படிந்து உமையொருபாகன் திருவடியை வணங்க விரும்புகின்றேன். தேவரீர் அருள் புரியவேண்டும்" என்று விண்ணப்பித்தான். முனிவர் "சிவ பணிவிடைக்குள் சிறந்தது அருச்சனையே. அவ்வருச்சனையால் விஷ்ணு உலகமெல்லாங் காத்திடு தொழிலும், அவுணர்தம்மை வென்றிடு வரமும் பெற்றான். பிரமன் படைத்தற்றொழிலைப் பெற்றான். இந்திரன் இந்திராணி இளமுலையின்பம் பெற்றான். சந்திரன் இறைவர் சடைமிசை யிருக்கப் பெற்றான். மற்றைய வானோரும் தத்தமது குறைகளைப் போக்கிக்கொள்ள மண்ணிடத்துவந்து அரன்றனை அர்ச்சிப்பார். ஆகவே சிவார்ச்சனை மிகவும் சிறப்புடையது. அதற்குகந்தது சிவலோகமேயாகும்.

மேலும் அங்குச் சென்று திருப்பணிகள் புரிதல் மிகுந்த புண்ணியம் தரும். ஆதலால் அங்குச் சென்று தீர்த்தமாடி இறைவனைப் பணிந்து வருக" என்று கூறி விடைகொடுத்தனுப்பினர்.

அரசன் சேனைகள் சூழ நகர்நீங்கி தில்லை முதலாகிய தலங்களைத் தரிசித்துக்கொண்டு இத் தலத்து வந்தான். இயற்கைக் காட்சிகளும் உவமை வகையால் ஈசன் திருக்கோலத்தை நினைவூட்டின. பஞ்சாக்கர தீர்த்தத்தில் மூழ்கிப் புனிதநீ றணிந்து நாட்கடன் முடித்தான். கோயிலினுட் புகுந்தான். வணங்கினன். கைகள் சென்னிமிசைக் குவியத் தோத்திரித்தான். சிலநாள் தங்கியிருந்து வழிபா டாற்றினன். ஒரு நாள் இறைவனை வணங்குங் கால் "மன்னவ! இத்தலத்தில் நீ அன்போடு வழி பட்டதால் கருதிய யாவும் உனக்குக் கைகூடும்" என ஆகாயத்தில் ஓர் வாக்கு எழுந்தது.

அதனைச் செவிமடுத்த அரசன் இறைவனருளை வியந்து குருவினுடைய திருவடியை நினைந்து ஏத்தினன். ஏவலாளர்களைக் கொண்டு திருப்பணி செய்து முடித்தான். தீர்த்தத்திற்குப் படித்துறை அமைத்தான். நந்தனவனங்கள் பலவும் உண் டாக்கினன். திருவிழாவும் சிறப்புற நடாத்தி அயோத்தி நகரஞ் சார்ந்தான்.

காகமாமுனிவர்:- திருநீறும் கண்டிகையுமே மெய்ப்பொருளெனக் கொண்டவர். சிவனடியே

சிந்திக்கும் பான்மையர். இமயமகன்று காசித் தலத்திற்குச் சென்று கங்கா நதிக்கரையில் தங்கி பலகாலம் கடுந்தவம் புரிந்தார். இறைவன் விடை மீது காட்சியளித்து "முனிவ! வேண்டும் வரம்யாது? கூறுக" என்ன, முனிவர் பணிந்து "அடியேன் இனிப் பிறவிக்கடலில் அழுந்தாது, பேரானந்த மடைந்து, தேவரீருடைய திருவடி நீழலில் இருக்க அருள்செய்யவேண்டும்" என்று விண்ணப்பித் தார். அதுகேட்ட இறைவன் "முனிவ! நீ விரும்பு வது அஃதாயின் சோழநாட்டிலுள்ள சிவலோக மென்னும் தலத்தை யடைக; அத்தலம் முத்தி யைக் கொடுக்கும். ஆகலின் இக்கங்காநதியில் மூழ்கிச் செல்லுக" என்று அருள்செய்தார்.

முனிவரும் விம்மிதமுற்று இறைவன் ஆக்ஞை யின்படியே அஞ்செழுத்தோதிக் கங்கையில் மூழ் கினர். இறைவன் திருவிளையாடலை யாவர் அறிவார்? மூழ்கின முனிவர் இத்தலத்து ஓர் தீர்த்தத்தில் எழுந்தார். காட்சிகளைக் கண்டார். காட்சிதான் யாது? நிலையியற்பொருளும் இயங்கியற்பொருளும் ஆகிய எல்லாம் இறைவன் வடிவமாய்த் தோன்றி யதே. என்செய்தார்? தலத்தை மிதிப்பதற்கு அஞ்சினர். தலையாலே நடந்தார். அரன் கோயிலை அண்ணிச் சிவலோகத் தியாகரைப் பணிந்தார். அப்போது "நிருதி திசையில் சென்று தங்குவீர்; சிலநாளில் திருஞானசம்பந்தன் மாதவர் குழாத் தொடும் இத்தலத்தில் வந்து மணஞ்செய்வான்.

அம்மணத்தில் உமக்கு முத்தி" என அசரீரிவாக்கு எழுந்தது. முனிவரும் அவ்வாக்கின்படியே நிருதி திசையைச் சார்ந்து யோகத்தமர்ந்தார். அவ்வா றிருக்குங்காலத்தில் சிவவுரு தோன்றக் கண்டார். அதனைப் பூசித்து வழிபட்டார்.

சோழநாட்டு அரசன் முனிவர் பெருமை யினையறிந்து இத்தலத்து வந்து இறைவனைப் பணிந்து, முனிவரிருப்பிடஞ் சென்று வழிபட்டு அவரிடம் நல்லாசிபெற்றான். முனிவர் அரசனைப் பார்த்து "ஈசனுக்குப் பூசனை சிறப்பாக நடத்த வேண்டுமென்று எண்ணினேன். திருவருளால் இறைவன் ஈண்டுத் தோன்றினன். இவ்விறை வனுக்குக் கோயிலொன்று அமைத்தல்வேண்டும்" என்று கூற, அரசன் வணங்கி "ஐயனே! அடி யேன் ஆலயம் அமைத்தற்குவேண்டிய பொருளும், நாடோறும் பூசனை நடைபெறும் பொருட்டு அதற்கு வேண்டிய விளை நிலன் முதலியனவும் பிறவும் இப்பொழுதே தருகின்றேன். தேவரீர் அருள்புரிக" என விண்ணப்பித்தான். முனிவரும் இசைந்தார். சொல்லியபடியே அரசனும் ஏவலாளர்களைக் கொண்டு கோயில் எடுப்பித்து, விளை நிலன்களும் அளித்தான். பின்னர் முனிவரையும், பெருமானை யும் வணங்கி விடைபெற்றுச் சென்றான். முனிவர் அங்கொரு தீர்த்தமும் அமைத்துப் பெருமானைப் பூசித்திருந்து திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் திரு மணத்தில் முத்திபெற்றார்.

கங்கை:– காசியில் கங்காநதி தீரத்தில் தவஞ் செய்திருந்த காகமாமுனிவருக்கு இறைவன் காட்சி யளித்து இத்தல மான்மியத்தைக் கூறுங்கால், அதனைக் கேட்டிருந்த கங்கையும் தவம் செய்தாள். இறைவன் காட்சி தந்து "விரும்பியது யாது" என, "தேவரீர் காகமாமுனிவருக்குக் கூறிய சிவலோ கத்தில் அடியாளும் சென்று வணங்க வேண்டும். அருள்புரிக" என்றாள். இறைவனும் அவ்வா றாயின் "அவர் ஏகிய நெறியில் நீயும் செல்க" என்ன, கங்கை பணிந்து இத்தலத்து முனிவர் எழுந்த வாவியில் எழுந்தாள். தலத்தை வலமாக வந்தாள். அதுகண்ட மக்கள் யாவரும் ஈதென்ன வியப்பு என்று தத்தமக்குள் வினவிக்கொண்டார் கள். தேவர்கள் யாவரும் ஒருங்கு கூடிவந்து "இறையோன் சடைவளர்மானே! உயிர்த்தொகை புரிந்த பந்தவல்வினைகள் அனைத்தையும் ஒழிக்கும் பாவையே! உன்னில் மூழ்கும் பொருட்டு வானவர் முதலியோர் காசியில் நின்னைத் தேடுவார்களா தலின் காசியை யடையவேண்டும். இல்லாவிடின் அப்பதி சிறப்புறாது" எனக் கூறிச் சிவலோகத் தியாகரையும் பணிந்து "காசிமாநகரினிற் கங்கை யுற்றிடக் கருணை புரிதி" என்று இரந்தனர். கங்கையும் ஆலயத்தினுட் புகுந்து இறைவனை வணங்கி நிற்க, இறைவன் கங்கையை நோக்கி "நீ இத்தலத்தினைத் தரிசித்தாய்; காசிமாநகர் செல்லுதி" என ஆக்ஞாபித்தார். "பரமேரித்த தேவே! நின் அருளிதுவாகிற் போதுகின்றேன்"

எனக் கங்கையும் விண்ணப்பித்தாள் அவ் விரக்கமான மொழியினைக் கேட்ட இறைவன் "இன்று கார்த்திகை ஞாயிறாதலின் ஆண்டு தோறும் இந்நாளில் இங்கு இப்பொழுது வந்த வாறே வந்து தரிசித்துச்செல்க" என்ற அருளிச் செய்தான். கங்கையும் நன்றெனத்தேறிப் பணிந்து காசியை யடைந்தாள்.

திருஞானசம்பந்தர்:- உலகம் உய்யவும் சமண்வலி அழியவும் சைவந்தழைக்கவும் சீகாழிப் பதியில் அவதரித்த செம்மல். மூன்றாம் பிராயத்தி லேயே அம்மையப்பரால் மெய்ஞ்ஞானத்தோடு சிவ ஞானமும் அளிக்கப்பெறறுத் திருஞானசம்பந்தப் பெருமானாயினர். இறைவனது அருள்வழியே அடியார்களோடு சிவதலங்கள் தோறுஞ் சென்று அமுதளாவிய தண்டமிழ் மொழியால் பாசுரங்கள் பாடிப் பொற்றாளம், சிவிகை, முத்துவிதானம், பொற்கிழி, படிக்காசு முதலியன இறைவனால் தரப்பெற்றும்; விடத்தால் இறந்த வணிகனை உயிர்ப்பித்தல், மறைக்கதவினை அடைத்தல், பாண்டிநாடு சென்று சமணர்களை வாதில் வென்று திருநீற்றொளி தழையச் செய்தல், மட்பாண்டத் துள்ள என்பைப் பூம்பாவையாய் உயிர்ப்பித்தல் முதலிய எண்ணிறந்த அற்புதங்களை நிகழ்த்தி யும் சீகாழி வந்தடைந்தனர். தாய் தந்தையர் சுற்றம் முதலியோர்களது வேண்டுகோட்கிணங்க தமது பதினாறாவது பிராயத்தில் நல்லூரின்கண்

நம்பாண்டார் நம்பிகளது திருமகளாகிய தோத்திர பூரணியை மணஞ்செய்ய அடியார்கள் அனைவரும் புடைசூழ சிவிகை ஊர்ந்து இத்தலத்திற்கு வந் தருளினர். வேதியர் நம்பாண்டார் இல்லில் வேத விதிப்படி மணச்சடங்கியற்றினார்கள். அக்கினியை மணமகளோடும் வலம்வரும்போது திருவருளால் இவ்வக்கினியாவது நம்மிறைவன் திருவுருவே என்ற எண்ணம் வர, இவ்வுலகியல் வாழ்க்கை தொடர்ந் ததே என்று நினைந்து வருந்தி "இல்லாளோடும் நின்பாதமலர் சேரும் பருவம் ஈதென்று" விண்ணப் பித்தனர். சிவலோகத்தியாகரது ஆலயத்தை நோக்கி மணமகளோடும் மணத்தின் வந்த அனைவ ரோடும் எழுந்தருளினர். அவ்வமயத்து அரனார் உருவேயாய் விளங்கு மெய்ஞ்ஞான ஒளியாய் விண் ணுற நிமிர்ந்து நின்று வாசலும் வகுத்துக்காட்டி யருளினர். ஞானசம்பந்தர் ஆணையின்படியே மணத்து வந்திருந்த முருகர், நீலநக்கர், பெரும் பாணர் முதலிய அளவிறந்த அடியார்கள் அச் சோதியினுட் புக்கனர்.

அருட்சோதிக்குத் தண்மையுமுண்டெனச் சிலர் அறியாது அஞ்சி மீண்டு செல்லத் தலைப்பட்டனர். நந்தியம் பெருமானும் அவர்களுக்கு முன்னர் ஓடி வளைத்து, அதிலும் அகப்படாது ஓடுகின்றவர் களைப் பாய்வதுபோல் முனிந்து தீங்கிழைக்காமல் கொணர்ந்தார். பிள்ளையார் அவர்களை நோக்கி "நீவிரும் தீர்த்தத்தில் நீராடி சோதியுட் புகுமின்"

என்ன, யாவரும் அதில் மூழ்தி நின்றார்கள். அப்போது உமையம்மையார் தோன்றி அவர்களுக்கு வெண்ணீறு அளிக்க சிவஞானமடைந்து சோதியுட் புகுந்தார்கள். இறுதியாக ஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் தாமும் தம் காதலியைக் கைப்பற்றிக் "காதலாகி" என்னும் திருப்பதிகத்தை ஓதி சோதியுட் புகுந்து கலந்து மீளா நெறியாகிய பதமலரின் நிழல் சேர்ந்தார்.

7. தீர்த்தங்கள்

பஞ்சாக்கர தீர்த்தம், பிருகு தீர்த்தம், அசுவ தீர்த்தம். வசிஷ்ட தீர்த்தம், அத்திரி தீர்த்தம், வியாச தீர்த்தம், மிருகண்டு தீர்த்தம், அகத்திய தீர்த்தம், சமதக்னி தீர்த்தம் முதலிய தீர்த்தங்கள் இருக்கின்றன. பஞ்சாக்கர தீர்த்தம் நீங்கலாக ஏனைய எட்டுத் தீர்த்தங்களும் கீழ்த்திசை முதலாக முறையே எண்திக்குகளிலும் அமைந்திருக்கின்றன. ஆங்காங்கு அமைக்கப்பட்ட முனிவர்கள் பெயரால் அவ்வெட்டுத் தீர்த்தங்கட்கும் பெயர்கள் வழங்கப்பெறுகின்றன.

பஞ்சாக்கர தீர்த்தம்:– இறைவன் பேரருளால் தனது கரத்திலுள்ள சூலப்படையினை பூமியில் நாட்டி எடுத்து அப்பள்ளத்தில் முடியிலுள்ள கங்காநீரினைப் பெய்து நிறைத்து ஆன்மாக்கள் மூழ்கி உய்யும்பொருட்டு வேதம் நான்கினும் மெய்ப்

பொருளாவதும், காதலாகி ஓதுவார்தமை நன்னெறிக் குய்ப்பதுமான பஞ்சாக்கரத்தைத் தாபித்தான். அதனால் இப்பெயர்பெற்றது.

வேதாந்தனென்னும் அந்தணன் காமனுடன் போர்செய்ய ஆற்றாதவனாகி அவன் வயப்பட்டு மடவாரின்பத்தில் ஈடுபட்டும், வழிப்போவார்களை வதைத்துப் பொருளை அபகரித்தும் வாழ்ந்து வந்தான். குல ஒழுக்கத்தை விட்டான். தாய் தந்தையர்கள் கூறும் சொற்களையும் கேட்டானில்லை. தன்னைத் துன்புறுத்திய சுற்றத்தார்களுக்குப் பயந்து தன் ஊரைவிட் டகன்றான். ஊர்ஊராய்த் திரிந்தான். ஆங்காங்கும் அவனோடொத்த குணமுடைய நண்பர்கள் பலர் கூட்டுறவாயினார்கள். அக்கூட்டுறவு அவனது குணத்தைப் பெருகச் செய்தது.

இவ்வாறு இவன் திரிந்தலைந்து இறுதியாக நல்வினைப் பயனால் இத்தலத்து வந்தான். அப்போது கோடைக்காலமாதலின் இத்தீர்த்தத்தில் நீராடினான். எழுந்தான். சிவலோகத்தியாகருருவம் கண்ணுக்குப் புலப்பட்டது. அன்றிரவு இத்தலத்தில் தங்கினான். மறுநாள் புறப்பட்டுப் பல இடங்களுக்குஞ் சென்றான். குறித்த வயது முடிந்தவுடன் இயமதூதுவர்களால் நரகலோகத்திற்குக் கொண்டுபோகப்பட்டான். அப்போது வழியில் சிவகணங்கள் தோன்றித் தடுத்து, “தூதுவர்களே!

இவன் நல்லூரில் பஞ்சாக்கர தீர்த்தத்தில் நீராடியதனுல் பாவங்கள் தீர்ந்துவிட்டன'' என்று கூறித் தூதுவர்களிடத்திருந்து விடுவித்து, விமானத்தின் மீதிருத்தி வானரமகளிர் சூழக் கயிலைக்கு அழைத்துச் சென்று இறைவன் திருமுன் விட்டனர். உடனே வேதாந்தன் வீழ்ந்து வணங்கி அப்பெருமான் ஆணைப்படி கணுதிபனுகி நித்திய வாழ்வு பெற்றிருந்தான்.

8. தலவிருட்சம்

தலவிருட்சம் வில்வம்.

9. வழிபட்டோர்கள்

பிரமன், முருகன், வேதாந்தன், வசிட்டர், பராசரர், பிருகு, விசுவாமித்திரர், சமதக்னி, அத்திரி, துருவாசர், அசுவர், வியாசர், மிருகண்டு, அகத்தியர், மாந்தாதா, காகமாமுனிவர், கங்கை ஆகியோர்கள் இத்தலத்திறைவனை வழிபட்டுப் பற்பல பேறுகளைப் பெற்றுள்ளார்கள்.

10. சுற்றுக்கோயில்கள்

தென்மேற்கு மூலையிலும் வடமேற்கு மூலையிலுமாக இரு விநாயகராலயங்கள் இருக்கின்றன.

11. மண்டபங்கள்

சிறப்பாக உள்ளது நூற்றுக்கால் மண்டபம். உற்சவ மண்டபம் எனவும் வழங்கப்படும்.

12. சிற்பங்கள்

சில சிற்பங்க்ள் பல்லவர்கள் காலத்துச் சிற்பத்திறனை விளக்குவனவாக இருக்கின்றன.

13. நித்தியபூஜைகளும், திருவிழாக்களும்

காரண காமிக ஆகமமுறைப்படி நாடோறும் ஐந்துகால பூஜைகள் நடைபெறுகின்றன. வைகாசி மாதத்தில் பிரமோற்சவம் நடைபெறுகின்றது

பிரமோற்சவம் முடிந்த மூன்றும்நாள் வைகாசி மூலத்தன்று தோத்திர பூரணம்பிகையோடு திருஞானசம்பந்தப் பெருமான் திருமணம், பஞ்சாக்கரத் திருப்பதிகமாகிய தேவார தோத்திரத்துடன் முத்தியெய்திய காட்சி ஆகியவை திருவிழாவாக நடத்தப்பெறுகின்றன.

14. சொத்துக்கள்

நன்செயில் சுமார் 170 ஏக்கரும், புன்செயில் சுமார் 70 ஏக்கரும் நிலங்கள் இருக்கின்றன. சுமார் 1800 ரூ மதிப்புள்ள திருவாப்ரணங்களிருக்

கின்றன. சர்க்காரிலிருந்து மோகினித்தொகை ரூ 570-8-0 கிடைக்கிறது. வெள்ளி ரிஷப வாகன மொன்றும் இருக்கிறது.

15. திருப்பணி

அம்மையார் கோயில் இராஜகோபுரம் பழுது பட்டிருந்ததால் அதனை இடித்தெடுத்து விட்டுக் கோபுரவேலை காட்டிக் கட்டப்பெற்றுள்ளது. சுவாமி சந்நதி மகாமண்டபத்தில் உடைந்து போயிருந்த மேற்பாவுக்கற்களை எடுத்துவிட்டுப் புதுக்கற்கள் போடப்பெற்றன. சபைக்குப்பக்கத்தில் பந்தோபஸ்து அறை ஒன்று கட்டப்பட்டிருக்கிறது. சுவாமி கோயில் பிராகாரமுழுதும் சிமிட்டிக்கல் போட்டுத் தளவரிசை செய்யப்பெற்றது. சுவர்கள் முழுவதும் சுறண்டி வெள்ளை பதியப் பெற்றன. மேலப் பிராகாரத்தில் நந்தவனத்திற்குச் சுற்றுச் சுவர்கள் கட்டி வளர்ச்சி செய்விக்கப் பெற்று வருகிறது. திருக்குளமும் பாய்கால் வடிகால் கட்டிச் சுத்தமாக வைக்கப்பெற்று வருகிறது. திருஞானசம்பந்த சுவாமி கோயில் மதில்களுட்பட பழுது பார்த்துச் சிமிட்டிபூசப் பெற்றது.

16. சமயப்பணி

உற்சவ நாட்களிலும் ஏனைய சிறப்பு நாட்களிலும் புலவர்களால் சமயச் சொற்பொழிவுகள்

நிகழ்த்துவிக்கப் பெறுகின்றன. யாத்திரை செய்வோர்கள் தலப்பெருமையினைச் சுருக்கமாக அறிந்து வழிபட்டுய்யவேண்டி "ஆச்சாள்புரத் தல வரலாறு" என்னும் உரைநடைநூல் அச்சியற்றி வழங்கப்படுகிறது. இது இப்பொழுது இரண்டாவது பதிப்பாக வெளிவருகிறது.

17. நிர்வாகம்

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் தருமபுர ஆதீன பரிபாலனத்திற்கு உட்பட்ட தேவஸ்தானங்களுள் ஒன்று. ஆதீன கர்த்தரவர்களாக எழுந்தருளியிருக்கும் **ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ சண்முகதேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகள்** அவர்கள் ஆதீன கர்த்தாஸ்தானத்தை வகிக்க ஆரம்பித்தது (26-6-33) முதல் இவ் வாலயத்தையும் பரிபாலனம் செய்து வருகின்றார்கள்.

18. கல்வெட்டுக்கள்

பெரிய பிராகாரத்தில் உள்ள திருமதிலில் 3-பக்கங்களிலும் கல்வெட்டுக்கள் காணப்படுகின்றன. உட்பிராகாரத்திலும், வடக்குப் பிராகாரத்தின் உட்சுவரிலும் காணப்படுகின்றன. 1918-ல் அரசாங்கத்தார் அவைகளுக்கு நகல் எடுத்துப் போயிருக்கின்றார்கள். தஞ்சை ஜில்லா கெஜட்டியர் 254, 255-ம் பக்கங்களில் இவ்விடத்

தில் ஆங்கிலேயருக்கும் தஞ்சை மன்னன் படை களுக்கும் 1749-ல் ஒரு பெரும் கடும்போர் நிகழ்ந்த தாகவும் அதில் லாரென்ஸ் என்பவர் இக்கோயிலைக் கைப்பற்றுவ தென்ற தீர்மானத்தில் இருந்த தாகவும், கோயிலைக் காப்பாற்றும் கருத்துடன் அங்கிருந்த பிராமணர்கள் கோயிலின் உள்ளே இருக்கும் புனிதமான இடங்களை அழித்துவிடாம லிருக்கும்படி வேண்டிக்கொண்டு இறந்து விட்ட தாகவும், குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன.

19. புராணங்களும் திருப்பாடல்களும்

கொட்டையூர் சிவக்கொழுந்து தேசிகரவர் களால் இயற்றப்பட்ட தலபுராணம் அச்சிடப் பட்டிருக்கிறது. 531 திருவிருத்தங்கள் கொண்டது திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் அருளிய திருப்பாடல் களும் உள்ளன.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கல்லூர்ப் பெருமணம் வேண்டா கழுமலம்
பல்லூர்ப் பெருமணம் பாட்டுமெய் யாய்த்தில
சொல்லூர்ப் பெருமணஞ் சூடலரே தொண்டர்
நல்லூர்ப் பெருமண மேயநம் பானே.

தருமண லோதஞ்சேர் தண்கட னித்திலம்
பருமண லாக்கொண்டு பாவைநல் லார்கள்
வருமணங் கூட்டி மணஞ்செயு நல்லூர்ப்
பெருமணத் தான்பெண்ணோர் பாகங்கொண் டானே.

அன்புறு சிந்தைய ராகி யடியவர்
நன்புறு நல்லூர்ப் பெருமண மேவிநின்
றின்புறு மெந்தை யிணையடி யேத்துவார்
துன்புறு வாரல்லர் தொண்டுசெய் வாரே.

வல்லியந் தோலுடை யார்ப்பது போர்ப்பது
கொல்லியல் வேழத் துரிவிரி கோவணம்
நல்லிய லார்தொழு நல்லூர்ப் பெருமணம்
புல்கிய வாழ்க்கையெம் புண்ணிய னார்க்கே.

ஏறுகந் தீரிடு காட்டெரி யாடிவெண்
ணீறுகந் தீர்நிரை யார்விரி தேன்கொன்றை
நாறுகந் தீர்திரு நல்லூர்ப் பெருமணம்
வேறுகந் தீருமை கூறுகந் தீரே.

சிட்டப்பட் டார்க்கெளியான் செங்கண் வேட்டுவப்
பட்டங்கட் டுஞ்சென்னி யான்பதி யாவது
நட்டக்கொட் டாட்டறு நல்லூர்ப் பெருமணத்
திட்டப்பட் டாலொத்தி ராலெம் பிரானிரே.

மேகத்த கண்டனெண் டோளன்வெண் ணீற்றுமை
பாகத்தன் பாய்புலித் தோலொடு பக்கித்த
நாகத்த னல்லூர்ப் பெருமணத் தானல்ல
போகத்தன் யோகத்தை யேபுரிந் தானே.

தக்கிருந் தீரன்று தாளா லரக்கனை
உக்கிருந் தொல்க வுயர்வரைக் கீழிட்டு
நக்கிருந் தீரின்று நல்லூர்ப் பெருமணம்
புக்கிருந் தீரெமைப் போக்கரு ளீரே.

ஏலுந்தண் டாமரை யானு மியல்புடை
மாலுந்தம் மாண்பறி கின்றிலர் மாமறை
நாலுந்தம் பாட்டென்பர் நல்லூர்ப் பெருமணம்
போலுந்தங் கோயில் புரிசடை யார்க்கே.

ஆத ரமணொடு சாக்கியர் தாஞ்சொல்லும்
பேதைமை கேட்டுப் பிணக்குறு வீர்வம்மின்
நாதனை நல்லூர்ப் பெருமண மேவிய
வேதனை தாடொழ வீடெளி தாமே.

நறும்பொழிற் காழியுண் ஞானசம் பந்தன்
பெறும்பத நல்லூர்ப் பெருமணத் தானை
உறும்பொரு ளாற்சொன்ன வொண்டமிழ் வல்லார்க்
கறும்பழி பாவ மவல மிலரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

காத லாகிக் கசிந்துகண் ணீர்மல்கி
ஓது வார்தமை நன்னெறிக் குய்ப்பது
வேத நான்கினு மெய்ப்பொரு ளாவது
நாத னாமம் நமச்சி வாயவே.

நம்பு வாரவர் நாவி னவிற்றினால்
வம்பு நாண்மலர் வார்மது வொப்பது
செம்பொ னார்தில கம்முல குக்கெலாம்
நம்ப னாமம் நமச்சி வாயவே.

நெக்கு ளார்வ மிகப்பெரு கிந்நினைந்
தக்கு மாலைகொ டங்கையி லெண்ணுவார்
தக்க வானவ ராத்தகு விப்பது
நக்க னாமம் நமச்சி வாயவே.

இயமன் றூதரு மஞ்சுவ ரின்சொலால்
நயம்வந் தோதவல் லார்தமை நண்ணிஞல்
நியமந் தானினை வார்க்கினி யானெற்றி
நயன ஞமம் நமச்சி வாயவே.

கொல்வா ரேனுங் குணம்பல நன்மைகள்
இல்லா ரேனு மியம்புவ ராயிடின்
எல்லாத் தீங்கையும் நீங்குவ ரென்பரால்
நல்லார் நாமம் நமச்சி வாயவே.

மந்த ரம்மன்ன பாவங்கண் மேவிய
பந்த னையவர் தாமும் பகர்வரேல்
சிந்தும் வல்வினை செல்வமு மல்குமால்
நந்தி நாமம் நமச்சி வாயவே.

நரக மேழ்புக நாடின ராயினும்
உரைசெய் வாயின ராயி னுருத்திரர்
விரவி யேபுகு வித்திடு மென்பரால்
வரத ஞமம் நமச்சி வாயவே.

இலங்கை மன்ன னெடுத்த வடுக்கன்மேல்
தலங்கொள் கால்விரல் சங்கர னூன்றலும்
மலங்கி வாய்மொழி செய்தவ னுய்வகை
நலங்கொ ணமம் நமச்சி வாயவே.

போதன் போதன கண்ணனு மண்ணறன்
பாதந் தான்முடி நேடிய பண்பாய்
யாதுங் காண்பரி தாகி யலந்தவர்
ஓது நாமம் நமச்சி வாயவே

கஞ்சி மண்டையர் கையிலுண் கையர்கள்
வெஞ்சொன் மிண்டர் விரவில ரென்பரால்
விஞ்சை யண்டர்கள் வேண்ட வமுதுசெய்
நஞ்சுண் கண்ட னமச்சி வாயவே.

நந்தி நாமம் நமச்சிவா யவெனும்
சந்தை யாற்றமிழ் ஞானசம் பந்தன்சொல்
சிந்தை யான்மகிழ்ந் தேத்தவல் லாரெலாம்
பந்த பாச மறுக்க வல்லார்களே.

—திருஞானசம்பந்தர்.

காழிநா டுடையபிரான் கழல்வணங்கி மகிழ்வெய்த
ஆழியினும் மிகப்பெருகு மாசையுடன் திருமுருகர்
வாழிதிரு நீலநக்கர் முதற்றொண்டர் மற்றெனையோர்
சூழுநெடுஞ் சுற்றமுடன் தோணிபுரந் தொழுதணைந்தார்.

பெருமகிழ்ச்சி யுடன்செல்லப் பெருந்தவத்தால் பெற்றவரும்
மருவுபெருங் கிளையான மறையவரு முடன்கூடித்
"திருவளர்ஞா னத்தலைவர் திருமணஞ்செய் தருளுதற்குப்
பருவமிது" என்றெண்ணி அறிவிக்கப் பாங்கணைந்தார்.

அருமறையோ ரவர்பின்னுங் கைதொழுதங் கறிவிப்பார்
"இருநிலத்து மறைவழக்கம் எடுத்தீர்நீர் ஆதலினால்
வருமுறையால் அறுதொழிலின் வைதிகமா நெறியொழுகும்
திருமணஞ்செய் தருளுதற்குத் திருவுள்ளஞ் செய்யும்"என.

மறைவாழ அந்தணர்தம் வாய்மையொழுக் கம்பெருகும்
துறைவாழச் சுற்றத்தார் தமக்கருளி உடன்படலும்
பிறைவாழுந் திருமுடியிற் பெரும்புனலோ டரவணிந்த
கறைவாழுங் கண்டத்தார் தமைத்தொழுது மனங்களித்தார்.

ஏதமில்சீர் மறையவரின் ஏற்றகுலத் தோடிசைவால்
நாதர்திருப் பெருமணத்து நம்பாண்டார் நம்பிபெறும்
காதலியைக் காழிநா டுடையபிரான் கைப்பிடிக்கப்
போதுமவர் பெருந்தன்மை எனப்பொருந்த எண்ணினார்.

"ஞானபோ னகருக்கு நற்றவத்தின் ஒழுக்கத்தால்
ஊனமில்சீ லத்தும்பால் மகட்பேச வந்த"தென
"ஆனபே றந்தணர்பால் அருளுடைமை யாம்"என்று
வானளவு நிறைந்தபெரு மனமகிழ்ச்சி யொடுமொழிவார்.

"உம்முடைய பெருந்தவத்தால் உலகனைத்தும் ஈன்றளித்த
அம்மைதிரு முலைப்பாலிற் குழைந்தஆ ரமுதுண்டார்க்
கெம்முடைய குலக்கொழுந்தை யாமுய்யத் தருகின்றோம்
வம்மின்"என உரைசெய்து மனமகிழ்ந்து செலவிடுத்தார்.

பேருவகை யாலிசைவு பெற்றவர்தாம் மீண்டணைந்து
காருலவு மலர்ச்சோலைக் கழுமலத்தை வந்தெய்திச்
சீருடைய பிள்ளையார்க் கவர்நேர்ந்த படிசெப்பிப்
பார்குலவுந் திருமணத்தின் பான்மையினைத் தொடங்குவார்.

வேத வாய்மையின் விதியுளி வினையினால் விளங்க
ஓத நீருல கியன்முறை ஒழுக்கமும் பெருகக்
காதல் நீள்திருத் தொண்டர்கள் மறையவர் கவினார்
மாதர் மைந்தர்பொற் காப்புநாண் நகர்வலஞ் செய்தார்.

ஆர்வம் மிக்கெழும் அன்பினால் மலரயன் அனைய
சீர்ம றைத்தொழிற் சடங்குசெய் திருந்துநூல் முனிவர்
பார்வ ழிப்பட வருமிரு வினைகளின் பந்தச்
பார்பொ ழிப்பவர் திருக்கையிற் காப்புநாண் சாத்த.

ஏல இந்நலம் யாவையும் எழுச்சிமுன் காட்டும்
காலை செய்வினை முற்றிய கவுணியர் பெருமான்
மூல மாகிய தோணிமேல் முதல்வரை வணங்கிச்
சீல மார்திரு வருளினால் மணத்தின்மேற் செல்வார்.

தவஅர சாள உய்க்குந் தனிக்குடை நிழற்றச் சாரும்
பவமறுத் தாள வல்லார் பாதமுள் ளத்துக் கொண்டு
புவனங்கள் வாழ வந்த பூந்தராய் வேந்தர் போந்து
சிவனமர்ந் துறையும் நல்லூர்த் திருப்பெரு மணத்தைச் சேர்ந்தார்.

விண்ணவர் மலரின் மாரி விசும்பொளி தூழைப்ப வீச
மண்ணகம் நிறைந்த கந்த மந்தமா ருதமும் வீசக்
கண்ணொளி விளக்கம் மிக்கார் காமர்தோ ரணங்களூடு
புண்ணியீ விளைவு போல்வார் பூம்பந்தர் முன்பு சார்ந்தார்.

ஆங்குமுன் னிட்ட செம்பொன் அணிமணிப் பீடந் தன்னில்
ஓங்கிய ஞானவெள்ளம் உள்நிறைந் தெழுவ தென்னத்
தாங்கிய முத்தின் பைம்பூண் தண்ணிலா எறிப்ப ஏறிப்
பாங்கொளி பரப்பி நின்றார் பரசம யங்கள் வீழ்ந்தார்.

திருமகட் கொடுக்கப் பெற்ற செழுமறை முனிவர் தாமும்
அருமையான் முன்செய் மெய்ம்மை அருந்தவ மனைவி யாரும்
பெருமகிழ்ச் சியினாற் பாதம் விளக்குவார் பிள்ளை யார்முன்
உரிமையால் வெண்பால் தூநீர் உடனெடுத் தேந்தி வந்தார்.

பெருகொளி ஞானம் உண்ட பிள்ளையார் மலர்க்கை தன்னில்
மருவுமங் கலநீர் வாசக் கரகமுன் னேந்தி வார்ப்பார்
தருமுறைக் கோத்தி ரத்தின் தங்குலஞ் செப்பி "என்றன்
அருநிதிப் பாவை யாரைப் பிள்ளையார்க் களித்தேன்" என்றார்.

அருப்புமென் முலையி னார்தம் அணிமலர்க் கைப்பிடித்தங்
கொருப்படும் உடையபிள்ளை யார்திரு உள்ளந் தன்னில்
"விருப்புறும் அங்கியாவார் விடைஉயர்த்தவரே" என்று
திருப்பெரு மணத்தைமேவுஞ் சிந்தையில் தெளிந்து செல்வார்.

மந்திர முறையால் உய்த்த எரிவல மாக மாதர்
தந்திருக் கையைப் பற்றுந் தாமரைச் செங்கை யாளர்
' இந்தஇல் லொழுக்கம் வந்து சூழ்ந்ததே இவள் தன்னோடும்
அந்தமில் சிவந்தாள் சேர்வன்" என்னும் ஆதரவு பொங்க.

மலர்பெருங் கிளையும் தொண்டர் கூட்டமும் மல்கிச் சூழ
அலகில்மெஞ் ஞானத்தெல்லை அடைவுறுங் குறிப்பால் அங்கண்
உலகினெம் மருங்கும் நீங்க உடன்அணைந் தருளவேண்டிக்
குலமணம் புரிவித் தார்தங் கோயிலை நோக்கிவந்தார்.

சிவனமர்ந் தருளுஞ் செல்வத் திருப்பெரு மணத்துள் எய்தித்
தவநெறி வளர்க்க வந்தார் தலைப்படுஞ் சார்பு நோக்கிப்
"பவமற என்னை முன்னாள் ஆண்டஅப் பண்பு கூட
நவமலர்ப் பாதங் கூட்டும் என்னுநல் லுணர்வு" நல்க.

காதல்மெய்ப் பதிகம் "கல்லூர்ப்பெருமணம்" எடுத்துக்கண்டோர்
தீதுறு பிறவிப் பாசந் தீர்த்தல் செம்பொருளாக் கொண்டு
"நாதனே! நல்லூர் மேவும் பெருமண நம்பனே! உன்
பாதமெய்ந் நீழல் சேரும் பருவமீ" தென்று பாட.

தேவர்கள் தேவர் தாமுந் திருவருள் புரிந்து "நீயும்
பூவையன் னாளும் இங்குன் புண்ணிய மணத்தின் வந்தார்
யாவரும் எம்பாற் சோதி இதனுள்வந் தெய்தும்" என்று
மூவுல கொளியால் விம்ம முழுச்சுடர்த் தாணு வாகி.

கோயிலுட் படமே லோங்குங் கொள்கையாற் பெருகுஞ்சோதி
வாயிலே வகுத்துக் காட்ட மன்னுசீர்ப் புகலி மன்னர்
பாயின ஒளியால் நீடு பரஞ்சுடர்த் தொழுது போற்றி
மாயிருள் ஞால முய்ய வழியினை அருளிச் செய்வார்.

'**ஞானமெய்ந் நெறிதான் யார்க்கும் நமச்சிவாயச்சொலாம்**' என்
றூனசீர் நமச்சி வாயத் திருப்பதி கத்தை அங்கண்
வானமும் நிலனுங் கேட்க அருள்செய் "நிம் மணத்தில் வந்தோர்
ஈனமாம் பிறவி தீர யாவரும் புகுக" என்ன.

வருமுறைப் பிறவி வெள்ளம் வரம்புகாணு தழுந்தி
உருவெனுந் துயரக் கூட்டில் உணர்வின்றி மயங்கு வார்கள்
திருமணத் துடன்சே வித்து முன்செலுஞ் சிறப்பினலே
மருவிய பிறவிநீங்க மன்னுசோ தியினுட் புக்கார்.

ஆறுவகைச் சமயத்தில் அருந்தவரும் அடியவரும்
கூறுமறை முனிவர்களும் கும்பிடவந் தணைந்தாரும்
வேறுதிரு வருளினல் வீடுபெற வந்தாரும்
ஈறில் பெருஞ் சோதியினுள் எல்லாரும் புக்கதற்பின்.

காதலியைக் கைப்பற்றிக் கொண்டுவலங் கொண்டருளித்
தீதகற்ற வந்தருளுந் திருஞான சம்பந்தர்
நாதனெழில் வளர்சோதி நண்ணியதன் உட்புகுவார்
போதநிலை முடிந்தவழிப் புக்கொன்றி உடனானர்.

—சேக்கிழார்.